

Projekt z dnia 19 kwietnia 2011 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY i DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia 2011 r.

w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób prowadzenia rejestru zabytków, krajowej ewidencji zabytków, wojewódzkich ewidencji zabytków, gminnych ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem.

§ 2. 1. Rejestr zabytków zwany dalej "rejestrem", jest prowadzony w formie ksiąg, o wymiarach 46 na 30 cm, posiadających 200 kart z wydrukowanym kolejnym numerem strony, oznaczonych literami:

- 1) "A" - dla zabytków nieruchomych;
- 2) "B" - dla zabytków ruchomych;
- 3) "C" - dla zabytków archeologicznych.

2. Wzory ksiąg określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Dla każdej księgi prowadzi się alfabetyczny skorowidz miejscowości z wykazem zabytków znajdujących się na ich terenie.

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. Nr 216, poz. 1595).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474 i Nr 130 poz. 871.

§ 3. 1. Księga zawiera następujące rubryki:

- 1) numer rejestru;
- 2) wpis do rejestru;
- 3) przedmiot ochrony;
- 4) zakres ochrony;
- 5) miejsce położenia lub przechowywania zabytku;
- 6) numer księgi wieczystej - dla zabytków nieruchomości i archeologicznych;
- 7) numer katastru nieruchomości - dla zabytków nieruchomości i archeologicznych;
- 8) właściciel zabytku;
- 9) posiadacz zabytku;
- 10) skreślenie z rejestru;
- 11) uwagi.

2. W księdze należy czarnym atramentem wpisać w rubrykach:

- 1) numer rejestru - numer kolejnej pozycji w księdze rejestru, pod którą wpisany jest zabytek;
- 2) wpis do rejestru - oznaczenie organu, który wydał decyzję w postępowaniu o wpisanie do rejestru, datę wydania decyzji i jej numer;
- 3) przedmiot ochrony - rodzaj zabytku, określenie otoczenia zabytku lub nazwę zabytku;
- 4) zakres ochrony - treść rozstrzygnięcia zawartego w decyzji;
- 5) miejsce położenia lub przechowywania zabytku - adres miejsca położenia lub przechowywania zabytku, z podaniem nazwy miejscowości, nazwy ulicy i numeru posesji, oraz nazwy gminy i powiatu;
- 6) numer księgi wieczystej - numer księgi wieczystej, o ile księga taka została założona;
- 7) numer katastru nieruchomości - nazwę własną jednostki ewidencyjnej oraz jej identyfikator w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, nazwę obrębu lub jego numer oraz numer działki;
- 8) właściciel zabytku - imię, nazwisko i adres osoby fizycznej lub nazwę i adres siedziby osoby prawnej będącej właścicielem zabytku bądź użytkownikiem wieczystym gruntu w dniu, w którym decyzja o wpisie do rejestru zabytków stała się ostateczna, a w przypadku współwłasności dane wszystkich współwłaścicieli; w razie zmiany danych właściciela, współwłaściciela lub użytkownika wieczystego - w rubryce umieszcza się adnotację odsyłającą do zbioru dokumentów;
- 9) posiadacz zabytku - imię, nazwisko i adres osoby fizycznej lub nazwę i adres siedziby osoby

prawnej będącej posiadaczem zabytku w dniu, w którym decyzja o wpisie do rejestru zabytków stała się ostateczna; w razie zmiany danych posiadacza - w rubryce umieszcza się adnotację odsyłającą do zbioru dokumentów;

- 10) skreślenie z rejestru - oznaczenie organu, datę i numer decyzji o skreśleniu zabytku z rejestru;
- 11) uwagi - inne dane dotyczące zabytku, w tym informacje o przeniesieniu wpisu z poprzedniej księgi.

3. Poszczególne wpisy w księdze oddziela się poziomą linią przechodzącą przez wszystkie rubryki, wykonaną czarnym atramentem.

§ 4. 1. Wojewódzki konserwator zabytków dokonuje wpisu w księdze, jeżeli decyzja o wpisie zabytku do rejestru stała się ostateczna.

2. Niezależnie od doręczenia stronom postępowania decyzji i pouczenia o skutkach wpisu do rejestru, wojewódzki konserwator zabytków przesyła potwierdzoną kopię decyzji o wpisie zabytku do rejestru do Narodowego Instytutu Dziedzictwa oraz właściwemu, ze względu na miejsce położenia zabytku, wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), w przypadku gdy gmina nie jest stroną tego postępowania.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do decyzji o skreśleniu zabytku z rejestru.

§ 5. 1. Skreślenie zabytku z rejestru odnotowuje się w księdze w rubryce "skreślenie z rejestru", a następnie cały wpis przekreśla się linią biegnącą od lewego górnego narożnika rubryki "numer rejestru" do prawego, dolnego narożnika rubryki "skreślenie z rejestru", wykonaną czerwonym atramentem.

2. W przypadku gdy w księdze dokonano omyłkowego wpisu lub postępowanie w sprawie wpisu do rejestru zostało umorzone na skutek uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji przez właściwy organ lub na podstawie orzeczenia sądu, cały wpis przekreśla się linią biegnącą od lewego górnego narożnika rubryki "numer rejestru" do prawego, dolnego narożnika rubryki "skreślenie z rejestru", wykonaną zielonym atramentem.

§ 6. Jeżeli dokonano skreślenia z rejestru części zabytku, w rubryce "zakres ochrony", niebieskim atramentem, odnotowuje się przedmiot skreślenia wraz z podaniem oznaczenia organu, daty i numeru decyzji o tym skreśleniu.

§ 7. 1. Jeżeli zabytek ruchomy został przeniesiony na stałe do innego województwa, informacje, o których mowa w § 3 ust. 2, wpisuje się do właściwej księgi w województwie, w którym znajduje

się obecne miejsce przechowywania zabytku.

2. Przeniesienie na stałe zabytku ruchomego do innego województwa odnotowuje się w księdze, w której zabytek był uprzednio wpisany w rubryce "miejsce położenia lub przechowywania zabytku".

3. Jeżeli zabytek ruchomy został przeniesiony czasowo do innego województwa, wojewódzki konserwator zabytków czyni odpowiednią wzmiankę w księdze, w której zabytek jest wpisany w rubryce "miejsce położenia lub przechowywania zabytku".

§ 8. 1. W zbiorze dokumentów zabytku wpisanego do rejestru każdy dokument oznacza się odpowiednim numerem rejestru.

2. Zbiór dokumentów zabytku zawiera w szczególności jego dokumentację prawną, finansową, konserwatorską, historyczną, ikonograficzną i inwentaryzacyjną.

3. Jeżeli wojewódzki konserwator zabytków gromadzi oddzielnie dokumentację konserwatorską, historyczną, ikonograficzną lub inwentaryzacyjną, w zbiorze dokumentów zabytku umieszcza się adnotację informującą o tym fakcie.

§ 9. 1. Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zawiera następujące dane:

- 1) nazwę;
- 2) czas powstania;
- 3) nazwę miejscowości;
- 4) adres;
- 5) przynależność administracyjną;
- 6) współrzędne geograficzne;
- 7) poprzednie nazwy miejscowości;
- 8) właściciela;
- 9) użytkownika;
- 10) formę ochrony;
- 11) materiały graficzne;
- 12) historię;
- 13) opis;
- 14) kubaturę;
- 15) powierzchnię użytkową;

- 16) przeznaczenie pierwotne;
- 17) użytkowanie obecne;
- 18) stan zachowania;
- 19) istniejące zagrożenia i najpilniejsze postulaty konserwatorskie;
- 20) akta archiwalne wraz z numerem i miejscem ich przechowywania;
- 21) uwagi;
- 22) adnotacje dotyczące inspekcji i stwierdzonych zmian wraz z datą, imieniem i nazwiskiem osoby dokonującej adnotacji;
- 23) bibliografię;
- 24) osoby, które opracowały kartę i jej poszczególne elementy;
- 25) źródła ikonograficzne i miejsce ich przechowywania;
- 26) liczbę załączników i ich zawartość.

2. Dane, które nie mieszczą się na karcie ewidencyjnej zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru, umieszcza się na załączniku do karty ewidencyjnej zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru.

3. Załącznik do karty ewidencyjnej zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zawiera następujące dane:

- 1) nazwę miejscowości;
- 2) przynależność administracyjną miejscowości;
- 3) nazwę zabytku i jego adres;
- 4) zawartości załącznika;
- 5) osoby, które opracowały załącznik.

4. Wzór karty ewidencyjnej zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego niewpisanego do rejestru zawiera następujące dane:

- 1) nazwę;
- 2) czas powstania;
- 3) nazwę miejscowości;
- 4) adres;
- 5) przynależność administracyjną miejscowości;

- 6) współrzędne geograficzne;
- 7) użytkowanie obecne;
- 8) stan zachowania;
- 9) materiały graficzne dotyczące zabytku;
- 10) istniejące zagrożenia i najpilniejsze postulaty konserwatorskie;
- 11) adnotacje dotyczące inspekcji i stwierdzonych zmian wraz z datą, imieniem i nazwiskiem osoby dokonującej adnotacji;
- 12) osoby, która opracowała kartę.

2. Wzór karty ewidencyjnej zabytku nieruchomego niewpisanego do rejestru określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 11. 1. Karta ewidencyjna zabytku ruchomego zawiera następujące dane:

- 1) nazwę zabytku;
- 2) materiał i technikę użyte do wykonania zabytku;
- 3) nazwę miejscowości, w której zabytek się znajduje;
- 4) adres i miejsce przechowywania zabytku;
- 5) przynależność administracyjną miejscowości, w której zabytek się znajduje;
- 6) właściciela zabytku i jego adres;
- 7) formę ochrony jaką zabytek jest objęty;
- 8) osoby, która opracowała kartę;
- 9) styl w jakim zabytek wykonano;
- 10) czas powstania zabytku;
- 11) wykonawcy zabytku;
- 12) wymiary zabytku;
- 13) liczba egzemplarzy zabytku;
- 14) fotografię zabytku;
- 15) znaki, sygnatury i napisy umieszczone na zabytku;
- 16) historię zabytku, w tym przeprowadzone prace konserwatorskie, czas ich trwania i wykonawca;
- 17) stan zachowania i najpilniejsze postulaty konserwatorskie;
- 18) akta archiwalne i źródła ikonograficzne;
- 19) adnotacje dotyczące inspekcji zabytku i stwierdzonych zmian wraz z datą, imieniem i nazwiskiem osoby dokonującej adnotacji;
- 20) uwagi.

2. Wzór karty ewidencyjnej zabytku ruchomego określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 12. 1. Karta ewidencyjna zabytku archeologicznego zawiera następujące dane:

- 1) lokalizację;
- 2) położenie fizycznogeograficzne;
- 3) określenie utworu geologicznego;
- 4) dostępność terenu;
- 5) klasyfikację funkcjonalno-kulturowo-chronologiczną;
- 6) opis obszaru;
- 7) zagrożenia;
- 8) wnioski konserwatorskie;
- 9) aktualną ochronę;
- 10) osoby, która wykonała kartę;
- 11) weryfikację konserwatorską;
- 12) miejsce przechowywania odkrytych zabytków ruchomych;
- 13) mapę w skali 1:10.000 z podaniem współrzędnych kartograficznych;
- 14) historię badań;
- 15) wskazanie istniejącej dokumentacji;
- 16) wskazanie istniejącej literatury;
- 17) inne dotyczące zabytku.

2. Wzór karty ewidencyjnej zabytku archeologicznego określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 13. Kartę ewidencyjną zabytku sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach, z których jeden włączany jest do wojewódzkiej ewidencji zabytków, a drugi do krajowej ewidencji zabytków.

§ 14. 1. Wojewódzki konserwator zabytków włącza kartę ewidencyjną zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków po sprawdzeniu, czy dane zawarte w karcie ewidencyjnej zabytku są wyczerpujące i zgodne ze stanem faktycznym, a także czy dokumentacja fotograficzna zabytku umożliwia jego identyfikację.

2. Generalny Konserwator Zabytków włącza kartę ewidencyjną zabytku do krajowej ewidencji zabytków po otrzymaniu tej karty od wojewódzkiego konserwatora zabytków.

§ 15. O włączeniu zabytku nieruchomego do wojewódzkiej ewidencji zabytków wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia właściwą gminę, w celu ujęcia tego zabytku w gminnej

ewidencji zabytków.

§ 16. 1. Kartę ewidencyjną nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem, wyłącza się z krajowej i wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz przechowuje w archiwum zakładowym Narodowego Instytutu Dziedzictwa oraz wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do karty adresowej zabytku, z tym że karta ta jest przechowywana w archiwum zakładowym urzędu gminy.

3. Zbiór dokumentów nieruchomości lub rzeczy ruchomej, o których mowa w ust. 1, przechowuje się w archiwum zakładowym wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków.

§ 17. 1. Karta adresowa zabytku nieruchomego zawiera następujące dane:

- 1) nazwę;
- 2) czas powstania;
- 3) nazwę miejscowości;
- 4) adres;
- 5) przynależność administracyjną miejscowości;
- 6) formę ochrony;
- 7) osoby, która opracowała kartę.

2. Wzór karty adresowej zabytku nieruchomego określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 18. Wójt (burmistrz, prezydenta miasta) włącza kartę adresową zabytku nieruchomego do gminnej ewidencji zabytków po sprawdzeniu, czy dane zawarte w karcie ewidencyjnej są wyczerpujące i zgodne ze stanem faktycznym.

§ 19. 1. W karcie informacyjnej wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem umieszcza się w szczególności następujące dane:

- 1) określenie rodzaju i nazwy własnej zabytku;
- 2) opis zabytku z podaniem wymiarów oraz materiałów i technik użytych do jego wykonania;
- 3) określenie właściciela lub posiadacza zabytku;
- 4) wskazanie miejsca kradzieży zabytku;
- 5) określenie daty kradzieży lub wywiezienia za granicę zabytku niezgodnie z prawem;
- 6) informację, czy zabytek wpisany jest do rejestru zabytków lub czy znajduje się w krajowej ewidencji zabytków.

2. Jeżeli jest to możliwe, do karty informacyjnej zabytku dołącza się jego zdjęcie.

§ 20. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia:

- 1) dotychczas wykonane karty ewidencyjne zabytku stają się kartami ewidencyjnymi zabytku w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;
- 2) dotychczas wykonane karty adresowe zabytku nieruchomego stają się kartami adresowymi zabytku nieruchomego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.³⁾

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Bogdan Zdrojewski

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. Nr 124, poz. 1305), które utraciło moc z dniem 6 czerwca 2010 r. na podstawie art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
z dnia (poz.)
Załącznik nr 1

Wzór okładki księgi rejestru zabytków nieruchomych

REJESTR ZABYTKÓW

KSIĘGA A

ZABYTKI NIERUCHOME

Wzór okładki księgi rejestru zabytków ruchomych

REJESTR ZABYTKÓW

KSIĘGA B

ZABYTKI RUCHOME

REJESTR ZABYTKÓW

KSIEGA C

ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

REJESTR ZABYTKÓW * KSIĘGA A * TOM ...

REJESTR ZABYTKÓW * KSIĘGA B * TOM ...

REJESTR ZABYTKÓW * KSIĘGA C * TOM ...

Tom

REJESTR ZABYTKÓW

WOJEWÓDZTWA

Księga A

ZABYTKI NIERUCHOME

Tom

REJESTR ZABYTKÓW

WOJEWÓDZTWA

Księga B

ZABYTKI RUCHOME

Tom

REJESTR ZABYTKÓW

WOJEWÓDZTWA

Księga C

ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

Wzór strony parzystej księgi rejestru zabytków nieruchomych i archeologicznych

NUMER REJESTRU	WPIS DO REJESTRU			PRZEDMIOT OCHRONY	ZAKRES OCHRONY	MIEJSCE POŁOŻENIA ZABYTKU	
	ORGAN	DATA	NR DECYZJI			ADRES	GINA/POWIAT

Wzór strony nieparzystej księgi rejestru zabytków nieruchomych i archeologicznych

NUMER KSIĘGI WIECZYSTEJ	NUMER KATASTRU NIERUCHOMOŚCI	WŁAŚCICIEL ZABYTKU	POSIADACZ ZABYTKU	SKREŚLENIE Z REJESTRU			UWAGI
				ORGAN	DATA	NR DECYZJI	

Wzór strony parzystej księgi rejestru zabytków ruchomych

NUMER REJESTRU	WPIS DO REJESTRU			PRZEDMIOT OCHRONY	ZAKRES OCHRONY	MIEJSCE POŁOŻENIA LUB PRZECHOWYWANIA ZABYTKU	
	ORGAN	DATA	NR DECYZJI			ADRES	GMINA/POWIAT

Wzór strony nieparzystej księgi rejestru zabytków ruchomych

WŁAŚCICIEL ZABYTKU	POSIADACZ ZABYTKU	SKREŚLENIE Z REJESTRU			UWAGI
		ORGAN	DATA	NR DECYZJI	

UWAGA: Księgi A, B i C oprawione w sztywne, płócienne okładki koloru granatowego, z tłoczonymi literami w kolorze złotym. Z wyjątkiem pierwszej strony tytułowej, wszystkie pozostałe strony numerowane. Numer umieszczony pośrodku u góry strony.

**KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO
WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW**

1. Zabitek

2. Czas powstania

11. Materiały graficzne

3. Miejscowość

4. Adres

nr ewidencyjny działki
nr księgi wieczystej

5. Przynależność administracyjna

województwo

powiat

gmina

6. Współrzędne geograficzne

7. Poprzednie nazwy miejscowości

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres

10. Formy ochrony

14. Kubatura	15. Powierzchnia	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
18. Stan zachowania		19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

21. Uwagi

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Bibliografia

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

tekst

plany, rysunki

fotografie

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

26. Załączniki

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ A I

Nr

1. Miejscowość

2. Gmina

3. Powiat

4. Województwo

5. Zabytek (nazwa jak w karcie), adres

6. Zawartość wkładki

**KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO
NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW**

1. Zabytek

2. Czas powstania

3. Miejscowość

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna

województwo

powiat

gmina

6. Współrzędne geograficzne

7. Użytkowanie obecne

8. Stan zachowania

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU RUCHOMEGO

1. Zabytek		2. Materiał, technika		3. Miejscowość	
9. Styl	10. Czas powstania	11. Autor, szkoła, warsztat	12. Wymiary	13. Liczba obiektów	4. Adres i miejsce przechowywania
14. Fotografia		15. Znaki, sygnatury, napisy		5. Przynależność administracyjna województwo powiat gmina	
6. Właściciel i jego adres					
7. Forma ochrony					
8. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)					

16. Historia (w tym prace konserwatorskie – czas trwania i wykonawcy)

17. Stan zachowania i najpilniejsze postulaty konserwatorskie (data, imiona i nazwiska wypełniających)

18. Akta archiwalne, źródła ikonograficzne

19. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (data, imiona i nazwiska wypełniających)

20. Uwagi

A Z P		KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU ARCHEOLOGICZNEGO										A	T	X	N	W	P	L		
1 LOKALIZACJA		2 POŁOŻENIE FIZYCZNOGEOGRAFICZNE										3 UTWÓR GEOLOGICZNY								
M.		JEDNOSTKA FIZYCZNOGEOGRAFICZNA		TEREN NIEEKSPONOWANY		TEREN EKSPONOWANY		TEREN NIEEKSPONOWANY		TEREN EKSPONOWANY		luźny	zwięzły	torf.-bagn.						
Nr stan. w miejscowości		STREFA NADMORSKA (NADZALEWOWA)		w morzu plaża mierzewa skarpa wał wydym.		TEREN NIEEKSPONOWANY		TEREN EKSPONOWANY		TEREN EKSPONOWANY		określenie specjalistyczne								
GMINA		DUŻE DOLINY		w wodzie terasa denna		terasa nadzalewowa		terasa wyższe		brzeg wysoczyzny		4 DOSTĘPNOŚĆ TERENU								
POWIAT		MAŁE DOLINY		dno doliny stoki doliny krawędź doliny		STREFA POZA DOLINAMI		równina obsz. falisty obsz. pagórk. obsz. górzyski		wypieszczenia o ekspozycji okrężnej		niezabud.	śr.zabud.	zabudow.						
WOJEWÓDZTWO		nr st.		E		obsz. górzyski		FORMA SZCZEGÓLNA		TEREN OSŁONIĘTY		pole orne	nieużytek	łąka						
AZP nr obsz.		kultura		chronologia		obsz. górzyski		obsz. górzyski		TEREN OSŁONIĘTY		sad	park	las						
Współrz. geogr. N		funkcja		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		TEREN OSŁONIĘTY		torf	bagn	woda						
Nazwa lokalna		kultura		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		TEREN OSŁONIĘTY		teren przemysłowy								
Nr działki geodez.		kultura		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		TEREN OSŁONIĘTY		określenie bliższe								
Identyfikator EGB		kultura		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		TEREN OSŁONIĘTY										
Właściciel terenu		kultura		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		TEREN OSŁONIĘTY										
5		KLASYFIKACJA FUNKCJONALNO-KULTUROWO-CHRONOLOGICZNA STANOWISKA																		
nr		kultura		chronologia		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		obsz. górzyski		
6 OPIS OBSZARU STANOW.		7 ZAGROŻENIA		8 WNIOSKI KONSERWAT.		9 AKTUALNA OCHRONA		10 WYKONANIE KARTY		11 WERYFIK. KONSERW.		12 ZBIORY i NR INWENT.								
obserw. utrudniona		bez przeszł.		niezbędna szczegółowa inwentaryzacja		nr rejestru zabytków		data (dd.mm,rrrr)		akceptacja WKZ		miejscowość data								
pole otwarte		pole zamknięte		niezbędne badania wykopaliskowe		data wpisu do rejestru		autor karty		miejscowość data		miejscowość data								
nasylenie znaleziskami:		równomierne		niezbędna interwencja administracyjna		park kulturowy		określiłi chronologię		miejscowość data		miejscowość data								
jednocentryczne		wielocentryczne		nr rejestru zabytków		plan zagospodarowania przestrzennego		określiłi chronologię		miejscowość data		miejscowość data								
powierzchnia stanowiska:				nr rejestru zabytków		plan zagospodarowania przestrzennego		określiłi chronologię		miejscowość data		miejscowość data								
-1 ar		-0,5 ha		-1ha		-5ha		-15ha		>15ha		miejscowość data								
gęstość występowania znalezisk:				nr rejestru zabytków		plan zagospodarowania przestrzennego		określiłi chronologię		miejscowość data		miejscowość data								
mała		średnia		duża		plan zagospodarowania przestrzennego		określiłi chronologię		miejscowość data		miejscowość data								

13	MAPA W SKALI 1:10.000 – UKŁAD WSPÓLRZĘDNYCH KARTOGRAF. godło arkusza (nr i nazwa)		X	Y		15	DOKUMENTACJA	16	LITERATURA	17	INNE DANE
14	HISTORIA BADAŃ STANOWISKA (rok/ rodzaj badań/ autor i instytucja)										

GEZ	KARTA ADRESOWA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTEKÓW		3. Miejscowość
1. Zabytek		2. Czas powstania	
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację			4. Adres
			5. Przynależność administracyjna województwo powiat gmina
			6. Formy ochrony
			7. Opracowanie karty (autor, data i podpis)

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 24 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Było ono poprzedzone rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. Nr 124, poz. 1305), które utraciło moc z dniem 6 czerwca 2010 r. na podstawie art. 1 pkt 6 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474).

Projektowane rozporządzenie ma na celu dostosowanie przepisów wykonawczych do zmienionego z dniem 6 czerwca 2010 r. upoważnienia ustawowego zawartego w art. 24 ustawy, w zakresie dotyczącym prowadzenia krajowej, wojewódzkich i gminnych ewidencji zabytków. W treści przepisu upoważniającego rozszerzono zakres spraw przekazanych do uregulowania, zobowiązując ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do określenia wzorów krajowych i wojewódzkich kart ewidencyjnych oraz kart adresowych gminnych ewidencji zabytków.

Ewidencjonowanie zabytków w Polsce ma wielowiekową tradycję. Pierwsze udane próby zinwentaryzowania zasobu zabytkowego zostały podjęte przez działającą w latach 1844-55 komisję rządową - *Delegację do opisywania zabytków starożytności w Królestwie Polskim* z Kazimierzem Stronczyńskim na czele. Podstawy metodyczne współczesnego systemu dokumentowania zabytków na potrzeby ich ochrony, zostały stworzone przez Ośrodek Dokumentacji Zabytków, a rozwinięte przez powoływane w jego miejsce instytucje – Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków i Narodowy Instytut Dziedzictwa (działający obecnie). Efektem działalności Ośrodka Dokumentacji Zabytków było opracowanie wzorów kart służących do ewidencjonowania zabytków. W praktycznie niezmienionej od lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku postaci, nadal powszechnie stosowana jest karta ewidencyjna stanowiska archeologicznego (tzw. karta AZP) oraz karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa (tzw. karta biała).

W poprzednim stanie prawnym, rozporządzenie określało minimalny zakres danych, które

powinny zawierać poszczególne rodzaje kart. Organy ewidencyjne mogły dowolnie rozszerzyć zakres informacji umieszczanych na kartach. W praktyce znaczna część gminnych oraz wojewódzkich ewidencji zabytków opierała się na wzorach kart opracowanych lub zalecanych przez Ośrodek Dokumentacji Zabytków a następnie Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków.

Ustalając wzory kart wzięto pod uwagę fakt, że ewidencjonowanie zabytków w znacznej części zostało już przeprowadzone, praktycznie na jednolitych kartach i że pozostałe zabytki powinny zostać opisane w analogiczny sposób. Dlatego też przyjęto założenie, że projektowane wzory kart nie mogą znacznie się różnić od dotychczas akceptowanych przez organy ewidencyjne.

W wyniku określenia w projektowanym rozporządzeniu wzorów poszczególnych kart, zarówno gminne jak i wojewódzkie ewidencje zabytków zostaną ujednoczone w skali całego kraju, pod względem zakresu rejestrowanych w nich informacji. Ponieważ krajowa ewidencja zabytków obejmuje zabytki znajdujące się w poszczególnych ewidencjach wojewódzkich (koncentruje dane o zasobach wojewódzkich) – te same wzory kart ewidencyjnych będą stosowane w obu ewidencjach. Krajowa ewidencja zabytków stanowi w istocie centralne repozytorium dla danych z wojewódzkich ewidencji zabytków. Zgodnie z projektowanymi przepisami krajowa i wojewódzkie ewidencje zabytków będą prowadzone w oparciu o 4 rodzaje kart:

- 1) kartę ewidencyjną zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków;
- 2) kartę ewidencyjną zabytku nieruchomego niewpisanego do rejestru zabytków;
- 3) kartę ewidencyjną zabytku ruchomego;
- 4) kartę ewidencyjną zabytku archeologicznego.

Nie było możliwe określenie uniwersalnego wzoru karty ewidencyjnej dla wszystkich kategorii zabytków, ponieważ w inny sposób dokumentowane są zabytki ruchome, w inny nieruchome, a w jeszcze inny zabytki archeologiczne. Zakres ewidencjonowanych danych jest o wiele szerszy niż w przypadku karty adresowej gminnej ewidencji zabytków. Wojewódzka ewidencja zabytków jest dokumentacją prowadzoną przez organy administracji i utworzoną do celów zarówno administracyjnych jak i naukowych.

Na potrzeby gminnej ewidencji zabytków, która zgodnie z art. 22 ust. 5 ustawy obejmuje wyłącznie zabytki nieruchome, ustalono jeden rodzaj kart adresowych zabytku nieruchomego.

Karta adresowe zabytku nieruchomego zawiera podstawowe informacje o zabytku, takie jak dane administracyjne, adresowe, czas powstania, a także zdjęcie albo w przypadku zabytków archeologicznych fragment mapy z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym. Sporządzenie karty adresowej nie będzie wymagało specjalistycznej wiedzy.

Nawiązując do poprzedniego stanu prawnego projektowane rozporządzenie określa wzór ksiąg rejestru zabytków, w celu zachowania jednolitej formy ksiąg rejestru w poszczególnych województwach.

Zgodnie z § 20 projektowanego rozporządzenia dotychczas wykonane karty ewidencyjne i adresowe staną się odpowiednio kartami ewidencyjnymi albo kartami adresowymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Tym samym nie będzie konieczności sporządzania ponownie kart ewidencyjnych i kart adresowych dla zabytków, dla których sporządzono karty według innego wzoru niż proponowany w rozporządzeniu. Takie rozwiązanie ma na celu ograniczenie kosztów założenia krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), wobec czego nie podlega notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1) Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na podmioty prowadzące rejestr zabytków, krajową ewidencję zabytków, wojewódzką ewidencję zabytków oraz gminną ewidencję zabytków oraz przedsiębiorców świadczących na zlecenie organów ochrony zabytków oraz gmin usługi związane z ewidencjonowaniem zabytków.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji z Narodowym Instytutem Dziedzictwa, Narodowym Instytutem Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów oraz wojewódzkimi konserwatorami zabytków.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną przedstawione po ich zakończeniu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W trybie ww. ustawy nie zgłoszono zainteresowania projektem.

3) Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego. Projektowane rozporządzenie nie nakłada na obywateli, organy administracji publicznej ani jednostki samorządu terytorialnego nowych zobowiązań. Krajowa i wojewódzka ewidencja zabytków wykonywana jest od 2000 r., a dotychczas wykonane karty ewidencyjne zabytków wykonane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia staną się kartami ewidencyjnymi zabytków w rozumieniu rozporządzenia, bez dostosowywania ich do nowych wymogów. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001 r. Nr 142 poz. 1591, z późn. zm.), ochrona zabytków i opieka nad zabytkami są zadaniami własnymi gminy. Ponadto art. 93 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi, że zadaniem własnym gminy jest prowadzenie gminnej ewidencji. Obowiązek ewidencjonowania zabytków (dawniej dóbr kultury) spoczywa na organach wykonawczych gmin od 2000 r. Ustalenie jednolitych wzorów kart adresowych zabytku

nieruchomego nie będzie generowało nowych kosztów po stronie jednostek samorządu terytorialnego, gdyż karty adresowe zabytku nieruchomego wykonane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia staną się *ex lege* kartami adresowymi w rozumieniu rozporządzenia, bez dostosowywania ich do nowych wymogów.

4) Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Dotychczas część kart ewidencyjnych i adresowych wykonywana była na zasadach zlecenia przez świadczących usługi w tym zakresie przedsiębiorców albo osoby fizyczne związane zawodowo z ochroną zabytków. Projektowane rozporządzenie nie ogranicza ani też nie tworzy innych niż dotychczas możliwości zarobkowania dla podmiotów, które na zasadach komercyjnych sporządzają karty ewidencyjne i adresowe. Rozwiązania przyjęte w projekcie nie zwiększą kosztów pracowniczych w urzędach obsługujących organy ochrony zabytków i organy wykonawcze gmin, ponieważ nie rozszerzają zakresu obowiązków związanych z prowadzeniem rejestru zabytków i ewidencji.

Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki. Przyjęte rozwiązania nie stawiają w lepszym położeniu, żadnej kategorii podmiotów świadczących usługi w zakresie wykonywania kart ewidencyjnych i adresowych. Wyłanianie usługodawców wykonujących karty ewidencyjne i adresowe odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), która gwarantuje zachowanie zasad równego traktowania wykonawców oraz uczciwej konkurencji.

Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.